

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2531/2023.

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.193/2023/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó (Ónodi István) jogi képviselője útján (dr. Lovászi-Tóth Ádám, Lovászi-Tóth Ügyvédi Iroda) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.193/2023/3. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 107.K.704.042/2022/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete, illetve a kúriai végzés sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésébe foglalt vallásszabadsághoz való jogát.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következőképpen foglalható össze.
- [4] 2.1. Jelen ügy előzménye, hogy a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget (a továbbiakban: MET) a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény (a továbbiakban: Lvt.) alapján a bíróság 1990. július 13-án jogerőre emelkedett végzésével vette egyházként nyilvántartásba, míg ezt követően a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) hatályba lépésekor, annak rendelkezései következtében 2012. január 1-jén nem kapott bevett egyházi státuszt. Az Ehtv. 7. § (1) bekezdése a törvény hatályba lépésekor (2012. január 1-jén) akként rendelkezett, hogy egyháznak,

vallásfelekezetnek, vallási közösségnek (a továbbiakban együtt: egyháznak) az azonos hitelveket valló természetes személyekből álló, önkormányzattal rendelkező és az Országgyűlés által elismert autonóm szervezet minősül, amely elsődlegesen vallási tevékenység gyakorlása céljából jön létre és működik.) A MET a fentiek szerinti egyházi státuszának elvesztése folytán a 0444 technikai száma 2012. május 20. napjával törlésre került. Ezt követően 2021-ben, miután a jogalkotó eleget tett a 17/2017. (VII. 18.) AB határozat által megállapított mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet megállapító határozatában foglalt jogalkotási kötelezettségének, a MET visszakapta technikai számát,

- [5] Az Alkotmánybíróság a 6/2013. (III. 1.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Ehtv. 2012. január 1-jétől 2012. augusztus 31-ig hatályos 34. § (2) és (4) bekezdései alaptörvény-ellenesek voltak, ezért azok hatályba lépésüktől kezdve nem alkalmazhatóak. A határozat indokolása rögzítette, hogy „a rendelkezések alapján elfogadott OGYh.-hoz és az Ehtv. közvetlenül hatályosult 34. § (4) bekezdéséhez joghatás nem fűződhet, azok alapján az OGYh. mellékletében megjelölt egyházak egyházi jogállásukat nem veszítették el, vallási egyesületté történő átalakulásuk nem kényszeríthető ki” (Abh., Indokolás [215]).
- [6] Az Ehtv. 2012. január 1-jétől 2012. augusztus 31-ig hatályban volt 34. § (2) és (4) bekezdései értelmében az egyházakra vonatkozó nyilvántartást vezető, az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős miniszterhez kérelmet benyújtó egyház az Ehtv. szerinti elismeréséről az Országgyűlés 2012. február 29-éig döntött, és amennyiben az elismerést valamely egyház tekintetében elutasította, akkor az egyház 2012. március 1-jétől alapcélként vallási tevékenységet végző egyesületnek minősült. Az utóbbi esetben a szervezet – tovább működési szándék esetén – kezdeményezhette egyesületként való nyilvántartásba vételét (változásbejegyzési eljárást indíthatott), a bíróság által az Lvt. alapján (tehát egyházként) nyilvántartott adatait a változásbejegyzési eljárás befejezésével egyidejűleg törölni kellett. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvénynek (a továbbiakban: Szftv.) 8/A. § (7) bekezdés második mondata szerint a megszüntetett technikai szám ismételen csak annak a szervezetnek adható ki, amelyet az Országgyűlés a technikai szám megszüntetését követően egyházként ismert el.
- [7] A MET fentiek szerinti kérelmét az Országgyűlés a 8/2012. (II. 29.) OGY határozatban (a továbbiakban: OGYh.) elutasította. A MET 2013. március 21-én az Abh. alapján a technikai számának megállapítását kérte, mely eljárást a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú közigazgatási szerv) 2013. április 23-án felfüggesztette, valamint felhívta a MET-et, hogy kezdeményezze egyházi jogállásának elismerését az Országgyűlésnél.
- [8] A Fővárosi Törvényszék 2020. május 23-án jogerőre emelkedett határozatával 2019. április 15. napi hatállyal a MET-et vallási egyesületként vette nyilvántartásba.

- [9] 2.2. Jelen alkotmányjogi panasz alapját képező adóügyben az indítványozó a 2018. évi személyi jövedelemadó bevallásában a befizetett adója további egy százaléka tekintetében a MET-et jelölte meg kedvezményezettként oly módon, hogy a rendelkező nyilatkozaton a MET 2012. május 20. napjával törölt technikai számára hivatkozott. Az elsőfokú közigazgatási szerv 2020. november 27-én kelt határozatával a nyilatkozat érvénytelenségét állapította meg, figyelemmel az Szftv. 5/A. § (1) bekezdés *c)* pontjában foglaltakra, rögzítve, hogy a nyilatkozat téves technikai számot tartalmazott. Az indítványozó fellebbezése folytán a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: alperes) az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolása kifejtette, hogy az Szftv. 4/A. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint a személyi jövedelemadó egy százalékát kizárólag bevett egyház javára lehet érvényesen felajánlani. Azonban a bevett egyházakat feltüntető Ehtv. mellékletében a MET nem szerepel. Az indítványozó mint felperes által feltüntetett technikai szám az adott évben nem érvényes, az adóhatóság által közzétett listában nem szerepel. Ugyanakkor az eljárásnak nem volt tárgya annak vizsgálata, hogy a MET miért nem rendelkezik az adott évben technikai számmal.
- [10] 2.2. Az indítványozó mint felperes az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, melyben az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését kérte. Indokolása szerint – többek között utalva az Abh-ban foglaltakra – az Ehtv. alkotmányellenesen fosztotta meg a MET-et egyházi jogállásától, amelyre tekintettel a technikai szám törlése is jogellenes volt. Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.
- [11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A peres felek a per 2023. május 16. napján tartott tárgyalásán hozzájárultak, hogy a bíróság az ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) alapján irányadó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 347. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti rövidített indokolással hozza meg. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete kizárólag az általa megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmeit és nyilatkozatát, azok alapjának rövid ismertetését, az elsőfokú ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat, és a rövidített indokolás törvényi feltételeire történő utalást tartalmazta.
- [12] A jogerős ítélet ellen az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelemmel élt, elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását kérve. A felperes a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* és *ab)* pontjaira alapította, mivel indokolása szerint vizsgálni szükséges, hogy a jogalkalmazó – figyelemmel az Alaptörvény rendelkezéseire – mennyiben tartotta be a kötelező

érvényű Abh. rendelkezéseit. Hivatkozása szerint a tárgyi kérdés az egész társadalomra kiterjedő jelentőséggel bír.

[13] A Kúria a felperesi indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta. Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Kúria feladata a jogerős ítélet jogszerűségi, törvényességi szempontú felülvizsgálata. Kiemelte továbbá, hogy mivel a konkrét ügyben a felek lemondtak arról a jogukról, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában számot adjon a bizonyítékok értékeléséről és azokból levont következtetése jogi indokolásáról, az ítélet rövidített indokolásából következően az ítéletből épp az a jogi érvelés hiányzik, amelyből a Kúria megismerhette volna az elsőfokú bíróságnak a perben vitatott kérdésre vonatkozó jogi álláspontját. Továbbá szintén nem tartalmazza – a rövidített indokolás okán – annak levezetését sem, hogy az alperesi határozatot mely okból nem tartotta jogszabálysértőnek. Ezért az elsőfokú ítélet rövidített indokolása folytán nem állt módjában a felülvizsgálati kérelem befogadására, mivel jogi indokolás hiányában a Kúria nem tudja megítélni az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét.

[14] 2.3. Az indítványozó – az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a Kúria végzése, valamint az elsőfokú bíróság jogerős ítélete (az indítvány tartalma szerint alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint) megsemmisítését kérte. Az indítványozó a tényállás ismertetését, valamint az alkotmányjogi panasz befogadhatósági feltételeinek fennállása ismertetését követően kifejtette, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete, valamint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésébe foglalt vallásszabadsághoz való jogát. Hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében biztosított joga a vallásszabadság jogának szelvényjogaként, hogy vallását ne pusztán vallásos cselekmények, szertartások végzése útján, hanem egyéb módon is gyakorolja. Emellett indokolásában hosszasan kitért arra, hogy a MET az Abh-ban foglaltakra tekintettel nem vesztette el egyházi státuszát, ezért bevett egyháznak minősül, mely oknál fogva technikai számra mindvégig jogosult volt. Érvelése szerint sem az állam, sem annak valamelyik intézménye nem jogosult arra, hogy csorbítsa a vallásszabadsághoz fűződő jogát. Továbbá az állam annak megítélésére sem jogosult, hogy eldöntse, egy konkrét esetben a vallás egyéb módon történő gyakorlásának minősül-e az egyház javára való rendelkezés az egy százalékról. A konkrét esetben az indítványozó vallási meggyőződésének, hitének kívánt eleget tenni a rendelkezéssel. Ezért a támadott ítéletet meghozó bíróságnak (és a korábban eljáró adóhatóságnak) érvényre kellett volna juttatnia az Alkotmánybíróság nevezett határozatát, mivel bármely azzal ellentétes döntés alaptörvény-ellenesnek minősül. Sem a végrehajtó hatalmi, sem az igazságszolgáltatási jogalkalmazó nem hozhatott volna az Abh. meghozatalát követően azzal ellentétes döntést.

- [15] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [16] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [17] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott törvényszéki ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a törvényszéki jogerős ítélet tekinthető.
- [18] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {erre nézve lásd pl.: 3095/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34-35]}.
- [19] Az indítványozó jelen ügyben a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* és *ab)* alpontja szerinti befogadhatósági ok fenn nem állása miatt megtagadó végzése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős törvényszéki döntés állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható jelen eljárásban.
- [20] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az indítványt határidőben nyújtotta be (az indítványozó részére a Kúria végzését 2023. október 3-án kézbesítették, míg alkotmányjogi panaszát az első fokon eljáró bíróságon, elektronikusan 2023. november 13-án terjesztette elő). Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a közigazgatási jogvita iránt indított ügyben felperes volt, fennáll.
- [21] Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
- [22] *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

- [23] *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [24] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány e feltételnek eleget tesz, miután az indítványozó az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése szerinti vallásszabadsághoz való jogának sérelmét állította.
- [25] Az Alkotmánybíróság a konkrét ügyben szükségesnek tartja megállapítani, hogy a rövidített indokolás elfogadása semmiképpen nem jelent lemondást a fél jogorvoslati jogáról és ekként nem zárja ki az alkotmányjogi panasz benyújtásának lehetőségét. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által hozott Kfv.I.35.193/2023/3. számú ítélete az ügy érdemében hozott, jogorvoslattal már nem támadható döntése alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panaszra benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata tárgyú perben felperes volt, fennáll.
- [26] 3.2. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Az indítvány tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés több alapjogát sérti); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit (VII. cikk (1) bekezdése); *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt.
- [27] 3.3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt szükségesnek tartja kiemelni, hogy következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező

esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, melyet az Abtv. 27. §-ára alapított kifejezett kérelem alapján tehet meg.

- [29] Az indítványozó a kifogásolt bírói döntés folytán az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésébe foglalt joga sérelmét állította.
- [30] Az Alkotmánybíróság a 3049/2020. (Indokolás [18]-[20]) AB határozatában már kiemelte, hogy „az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése alapjogként rögzíti a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való jogot, továbbá meghatározza annak tartalmi összetevőit. A vallásszabadsághoz való jog tartalmának négy eleme: a vallási meggyőződés szabad megválasztásának, kinyilvánításának, gyakorlásának és a tanításának szabadsága, ahogy ezt az Alkotmánybíróság legutóbb a 3192/2017. (VII. 21.) AB határozatában összefoglalta {Indokolás [21]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság legutóbb a 17/2017. (VII. 18.) AB határozatában (Indokolás [23]) a vallásszabadság jogának egyéni és kollektív gyakorlásával összefüggésben is megerősítette korábbi, azon gyakorlatát, amely szerint az állam – az egyéni jogokkal összefüggésben egyrészt negatív magatartásra, tartózkodásra kötelezett, nevezetesen: hogy ne korlátozza az egyén alapvető jogait. Ugyanakkor az állam kötelessége az alapvető jogok „tiszteletben tartása” mellett nem merül ki abban, hogy tartózkodik az egyéni jogok megsértésétől, hanem emellett gondoskodnia kell a vallásszabadság érvényesüléséhez szükséges feltételekről is, azaz az egyéni igényektől függetlenül a vallásszabadsággal kapcsolatos értékek és élethelyzetek védelméről.
- [32] Mindezekre is figyelemmel a vallásszabadság joga magában foglalja az egyén teljes életvezetésének hite szerinti alakítását, továbbá a vallási közösség önértelmezése szerinti működését is. A vallásgyakorlás szabadsága, a hagyományos kultuszszabadság mellett azt az általános szabadságjogot jelenti, melynek lényege a meggyőződésből fakadó cselekvés fokozott védelme.”
- [33] Ugyanakkor az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja azt is kiemelni – figyelemmel a 27/2014. (VII. 23.) AB határozatában (Indokolás [38]) foglaltakra is –, hogy az egyéni vallásszabadság gyakorlása nem jelenti azt, hogy az állam által a vallásszabadság érvényesüléséhez szükséges feltételek ne lehetnének törvényi rendelkezések által meghatározhatóak. Az egyén vallásszabadsághoz való jogából önmagában nem következik sem az, hogy adója egy százalékát az adózó vallási szervezetnek felajánlja, de az sem, hogy olyan vallási szervezetnek ajánlja fel, amely az ahhoz szükséges törvényben foglalt feltételeknek nem felel meg. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az Alkotmánybíróság a 17/2017. (VII. 18.) AB határozatában elutasította azt az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt, amely az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése sérelmét azon bírói döntés tekintetében állította, amely megállapította, hogy nem lehet a hitközség a személyi jövedelemadó egy százalékának a

kedvezményezettje, a vonatkozó törvényi feltételek hiányában (nem bevett egyház, valamint a szükséges technikai számmal nem rendelkezik) (Indokolás [31]-[33]).

- [34] Az Alkotmánybíróság azt is szükségesnek tartja kiemelni, hogy a közigazgatási hatóság – nem lévén az alapul fekvő eljárásának a tárgya – nem vizsgálhatta az indítványozó azon hivatkozását, hogy jogellenes volt-e a MET technikai számának törlése, mivel az előtte fekvő ügy tárgya kizárólag az volt, hogy az indítványozó adója egy százalékát olyan kedvezményezettnek ajánlotta-e fel, aki megfelelt a vonatkozó törvényi feltételeknek, így kizárólag abban a kérdésben dönthetett.
- [35] Mindezek alapján megállapítható, hogy sem a kifogásolt kúriai, sem a jogerős bírósági döntés nem áll alkotmányossági szempontból értékelhető összefüggésben az indítványozó Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben foglalt jogával. Ezért az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [36] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – figyelemmel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 29. § követelményeinek – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére tekintettel is – visszautasította.

Budapest, 2024. szeptember 10.

Dr. Juhász Imre s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró